



Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
ГжЗ 237/21
15.12.2022.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Сање Агатоновић, председника већа и судија Весне Секулић и Данице Косовац, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ..., чији је пуномоћник Марко Миловановић, адвокат из Београда, Тимочка 10, против тужених Бориса Вуковића одговорног уредника Независних дневних новина “Српски Телеграф” Београд, Трг Николе Пашића 7/2 и “Медијске мреже” д.о.о. Београд - Стари Град, Трг Николе Пашића 7/2, чији је заједнички пуномоћник Срђан Радовановић, адвокат из Београда, Кнеза Милоша 28, ради накнаде штете, одлучујући о жалби тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 588/18 од 23.3.2021. године, у седници већа одржаној дана 15.12.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужених и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 588/18 од 23.3.2021. године, у првом ставу изреке.

ПРЕИНАЧАВА СЕ решење о трошковима поступка садржано у трећем ставу изреке пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 588/18 од 23.3.2021. године тако што се **ОБАВЕЗУЈУ** тужени Борис Вуковић из Београда и “Медијска мрежа” доо, из Београда да тужиоцу АА из ... солидарно накнаде трошкове првостепеног поступка у износу од 44.600,00 динара, са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате, у року од 15 дана од пријема ове пресуде.

Образложење

Првим ставом изреке побијане пресуде делимично је усвојен тужбени захтев, па су обавезани тужени, као солидарни дужници, да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа због објављивања неистинитих информација исплате износ од 60.000,00 динара, са

законском затезном каматом од дана пресуђења 23.3.2021. године, па до исплате. Другим ставом изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа за износ од још 540.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења 23.3.2021. године, па до исплате. Трећим ставом изреке обавезани су тужени као солидарни дужници да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплате износ од 112.600,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Благовремено изјављеном жалбом тужени су побијали првостепену пресуду у првом и трећем ставу изреке због погрешно утврђеног чињеничног стања и битне повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући правилност првостепене пресуде у побијаном делу, сагласно овлашћењима предвиђеним чланом 386 Закона о парничном поступку, Апелациони суд је оценио да је жалба тужених делимично основана.

Током првостепеног поступка нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку на које другостепени суд пази по службеној дужности, а изрека првостепене пресуде у потврђујућем делу је јасна и у њеном образложењу су дати потпуни разлози о битним чињеницама, тако да се она неосновано побија указивањем и на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, дана 5.6.2018. године у штампаном издању Дневних новина “Српски Телеграф” чији је издавач тужени “Медијска мрежа” д.о.о. Београд, а тужени Борис Вуковић главни и одговорни уредник у време објављивања текста, на страни 8 и 9 објављен је текст под насловом “...”, и поднасловом “Директор погона и шеф Службе одржавања у лични рат због мутних послова укључили хулигане који су упали у предузеће, па је реаговала полиција”. У тексту је између осталог наведено: “Двојица руководилаца погона ЕПС у ..., АА и ББ пре неколико дана направили су скандал у просторијама овог предузећа. Потпуни хаос је настао када су АА и ББу рашчишћавању међусобних рачуна укључили и навијаче, због чега је реаговала и полиција”. У тексту се даље наводи: “У ЕПС-у су потврдили за наш лист да је било инцидента” и “У петак су се у просторијама ЕПС Техничког центра Земун појавиле непознате особе са намером да се физички обрачунају са једним од руководилаца. Након реакције радника обезбеђења ЕПС и информације да је обавештена полиција, поменуте особе за које се сумња да су навијачи напустиле су просторије”, као и “Унутрашња контрола ЕПС, после анонимних пријава и сазнања о могућим неправилностима и махинацијама у раду на штету Електропривреде Србије, покренула је контролу у Техничком центру Међутим, после инцидента који се десио у петак, смењено је и на нижу позицију у оквиру предузећа премештено петоро запослених”, и “Смењени су ББ, ...Техничког центра ..., АА, ...”. У тексту се даље наводи: “ББ и АА су завели потпуни терор у предузећу и поделили га на два клана. Они су због мутних послова којим се баве већ дуже време у свађи, тачније у сукобу интереса. Сукобили су се како се наводи око послова фирме “...” из Сопота, која се бави

електрорадовима и инсталацијама у власништву извесног ВВ, а одмерили су снаге и око расподеле радних места, јер је сваки имао свог кандидата за унапређење. ББ је фаворизовао поменутоу ГГ, чему се противио АА”. Према коментару испод наслова “Завршавали дипломе”, наведено је да су ББ и АА били посредници за издавање диплома петог степена у једној електрошколи у Београду. Појединци су добијали дипломе преко њих двојце, плаћајући им провизију, па је вероватно и ту запело у односима двојце колега - ко ће добити део колача”.

Према анексу број 3 Уговора о раду Јавног предузећа “Електропривреда Србије” од 20.11.2017. године, тужилац је распоређен на радно место “Руководилац сектора за подршку гарантованом снабдевању, Сектор за подршку гарантованом снабдевању ..., Центар за подршку гарантованом снабдевању Београд, Дирекција за подршку гарантованом снабдевању, Огранак ЕПС снабдевање у јавном предузећу”, а према анексу од 10.7.2018. године, тужилац је распоређен на радно место водећи стручни сарадник за подршку на управљању мерним уређајима, Служба за одржавање ММ, Сектор за одржавање ЕЕО и ММ, Одсек за техничке услуге Према обавештењу о непоштовању радне дисциплине предузећа “Електропривреда Србије” од 15.6.2018. године упућене од стране извршног директора за коорпоративне послове ГГ, запослени АА, ДД, ГГ и ЕЕ означени су да су поред других лица која не припадају дирекцији били учесници у стварању ситуације нетрпељивости и подстицања на лоше међусобне односе и на сарадњу између запослених, као и да је исто проузроковало дешавања која су се одиграла дана 1.6.2018. године, у пословним просторијама ЈП ЕПС у ..., а које су створиле велики страх и забринутост запослених за сопствену безбедност, чиме је онемогућен несметани рад и извршавање свакодневних обавеза. Предложено је да се наведеним запосленима изрекну адекватне дисциплинске мере, док је за тужиоца препоручена мера отказа уговора о раду.

Према електронској поруци од 4.6.2018. године, упућеној ЂЂ од стране новинара ЖЖ, као пошиљаоца наведено је да се прослеђују мејлови АА са новинарским упитом, као и да је ЖЖ послала два мејла имајући у виду да један није био у функцији, па су јој у фирми дали други.

Према исказу тужиоца, саслушаног у својству парничне странке, у натпису медија изнет је низ неистина, јер никада није био у сукобу са ББ, посебно не око ангажовања подизвођача, с обзиром да је тужилац био руководиоца Службе снабдевања, а ББ руководиоца друге службе и само његова служба ангажује подизвођаче, док се служба тужиоца бавила штампањем и дистрибуцијом рачуна. Тужилац се није бавио продајом диплома, у његовој служби нема дипломе петог степена за технику, јер техника није потребна за обављање њихових радних задатака, док наведеног дана није било никакве интервенције полиције. Након објављивања текста трпео је штетне последице, јер је распоређивање на друго радно место у ЕПС-у било правдано сукобом са корисницом, због чега је добио упозорење пред отказ уговора о раду, а након његовог писма то упозорење је повучено, због чега и даље води радни спор, а распоређен је на радно место у ... са нижом платом и коефицијентом. Пре објављивања спорног текста тужиоца нико од новинара није контактирао, али након тога му је речено да је послат мејл који је накнадно видео, јер је у међувремену отворио боловање, па није могао да се изјасни да ли је мејл стигао пре или после објављивања

текста. У тексту су изнети нетачни натписи о њему и објављени су под пуним именом и презименом, а не иницијалима. Против тужиоца никада није вођен дисциплински поступак, ни поводом садржине текста, а ни поводом других ствари. Због објављивања текста се осећао лоше, јер су исти видели његова деца, а могу да га виде и данас, његово објављивање је утицао на његов углед, јер је у Електродистрибуцији Београд радио и његов отац до пензије, због чега је трајно обележен и не може да напредује. Против тужиоца никада није вођен кривични поступак поводом наводне продаје диплома и у току његовог радног ангажовања никада није дошао у контакт са фирмом "...", није позиван од стране полиције на давање исказа у вези наводног сукоба, јер истог није ни било, а тог дана за који су тужени објавили да је имао сукоб са ББ због кога је морала да интервенише полиција испред просторија ЕДБ ..., сачекала га је нека група људи, и рекли су му да су дошли да га опомену и да пази шта ради, након чега је он са сведоцима отишао у МУП и то пријавио.

Према исказу сведока ГГ, нико је од новинара није контактирао пре обављивања спорног текста, а њено име и презиме наведено је у тексту и означена је као лице од кога је ББ форсирао за напредовање због стручне спреме и способности које има. Сведоку није познато да ли су се АА и ББ сукобљавали због ње, ни да ли је АА имао неког свог кандидата. Тужилац је њу прогањао, није јој јасно због чега, није добијала радне задатке, била је мобингована, јер су јој дали да ради посао који није у опису њеног радног места, што је прихватила, а након тога су је терали да пише нешто што није желела. Подносила је пријаву, након чега је била пребачена на друго радно места са смањеним коефицијентом, а није јој познато да ли је тужилац санкционисан због ње, али јој је познато да је санкционисан због тога што је млатретирао друге људе.

Према исказу сведока ББ, тужилац је био руководилац ЕПС снабдевања, а сведок директор ЕПС одржавања и то су одвојене службе које само међусобно сарађују. По занимању је дипломирани инжењер електротехнике, објавио је књигу и хонорарни је предавач у школи "...", и никакве дипломе није делио, већ само предаје у наведеној школи. Тужилац је био руководилац службе од које су добијали налоге за искључење потрошача због неплаћања електричне енергије, а са тужиоцем се никада није свађао око унапређења кандидата, јер се ради о три различите фирме и никада се није сукобио са тужиоцем, нити су се у предузећу поделили на два клана. У конкретном догађају у коме су се сукобили АА и ЕЕ који се десио у петак није присуствовао, био је на састанку, а након тога је добио решење којим је прераспоређен у ... као шеф службе, иако није ништа знао о том догађају, нити је у њему учествовао. Нико од новинара га није контактирао пре објављивања спорног текста, није имао сукоб са тужиоцем, нити су због њихових сукоба долазили навијачи.

Према исказу сведока ЕЕ, ..., познато му је да је текст објављен у "Српском Телеграфу", а нема непосредних сазнања о ономе што је написано у тексту, имао је сукоб са тужиоцем као и са ДД који су му били руководиоци у вези посла, јер су хтели да му одузму радне листе уз напомену да их није добро водио, па је између њих дошло до вербалног сукоба, након чега су против њега поднели пријаву због претње, што није било тачно. Отишао је по позиву у СУП .. и након што се вратио видео је гужву у фирми, није знао о чему се ради, док је у канцеларији ДД затекао тужиоца, као и набилдованог човека кога није радније виђао, па је тужиоцу рекао да ће се видети на

суду, након чега је распоређен на ниже радно место. Познато му је да је пре објављивања текста тужилац имао одређене сукобе са колегиницама у вези са послом и да је претио да ће их распоредити на друго радно место, а није му познато шта је било између тужиоца и ББ, већ је касније из текста новина сазнао да су неке две групе људи окупљали и да је било неких сукоба, али у томе није учествовао.

Према исказу сведока ЖЖ, познато јој је о ком се тексту ради, учествовала је у његовом сачињавању, тако што је контактирала одређене запослене у земунском огранку “Електропривреде”, јер су из својих извора имали информација да се догодио инцидент, да је било речи о малверзацијама, да је у току интерна контрола и да су у томе учествовали тужилац и ББ. Послала је мејл са конкретним питањима тужиоцу и ББ у ЕПС-у о информацијама које су добили да је било инцидента, да су тужилац и ББ пребачени на нижа радна места, било је речи о неким навијачима, али није упозната о томе ко их је довео тамо, а према обавештењу њихових извора, довели су их тужилац и ББ. По одлуци уредника у тексту су објављена пуна имена и презимена, из ЕПС-а на конкретна питања о тужиоцу су и одговорили, односно нису то демантовали, а потврдили су да је дошло до инцидента, што им је речено званично од ПР службе ЕПС-а. Нема сазнања, нити је проверавала тврдње да је тужилац извршио кривично дело трговина утицајем.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је у смислу одредби чланова 2, 5, 73, 79 став 1, 101, 102 став 1, 103, 112 став 1, 113, 114 и 115 Закона о јавном информисању и медијима, оценио да тужени нису поступали са дужном новинарском пажњом, да објављени наслов и наводи у тексту имају лезиону способност да повреде част и углед тужиоца, имајући у виду да је тужилац означен као криминогена личност у сукобу са колегом поводом “мутних послова којим се бави већ дуже време”, да је лице које је у сукоб “укључило хулигане”, да је са колегом “завео потпуни терор у предузећу и поделио га на два клана”, док је у садржини коментара спорног текста наведено да је тужилац “био посредник за издавање диплома петог степена у једној електрошколи у Београду, да су појединци добијали дипломе плаћајући им провизију”, као и да је до сукоба дошло због питања “ко ће добити део колача”, као и да је тужилац у конкретном случају представљен као саизвршилац више кривичних дела, која су у непосредној вези са делатношћу којом се бави у јавном предузећу, да је одговоран за успостављање поделе међу запосленима, која проистиче из несугласица око расподеле незаконито стечене имовинске користи. Осим тога, иако је саопштењем ЕПС-а потврђено присуство непознатих особа за које се сумња да су навијачи, који су имали намеру да се обрачунају са једним од руководиоца и да је тужилац био учесник у стварању ситуације нетрпељивости и подстицања на лоше међусобне односе и на сарадњу између запослених, што је довело до предлога за изрицање дисциплинске мере и распоређивања на друго радно место, првостепени суд је оценио да спорни наслов, поднаслов и садржина текста, па и коментар у целини, као и начин саопштавања информација као недвосмислено утврђене чињенице указује да је тужилац означен као учесник сукоба са колегом у којем је дошло до интервенције хулигана, са којим је у саизвршилаштву извршио више кривичних дела и незакониту сарадњу са Привредним друштвом “...” тако и на посредовању у стицању вишег степена образовања у једној од београдских школа.

Првостепени суд је закључио да је тужилац био учесник инцидента од 1.6.2018. године у пословним просторијама ЕПС-а, али да нису истинити наводи да је до сукоба дошло између њега и ББ, имајући у виду да наведена чињеница није потврђена саопштењем ЕПС-а, нити иста произлази из обавештења о непоштовању радне дисциплине од 15.6.2018. године, као и да нису истинити наводи да су лица означена као навијачи дошли на иницијативу тужиоца, да је у тексту наведено да је дошло до интервенције полиције, иако је у предметном саопштењу наведено да су након интервенције обезбеђења ЕПС и информације да је обавештена полиција поменуте особе за које се сумња да су навијачи напустили просторије, па тужени нису могли извести закључак да је до реакције надлежних органа унутрашњих послова заиста и дошло, посебно имајући у виду да из исказа сведока нису потврђени наводи из текста. Оценио је да су тужени прекорачили опсег добијених информација и произвољно разрадили текст који није утемељен на доказима, да је у тексту наведено пуно име и презиме тужиоца, те да је несумњиво повређена претпоставка невиности као основно људско право, као и част и углед тужиоца, јер је створен погрешан утисак јавности о његовој личности објављивањем неистинитих и недопуштених тврдњи, чиме се даје негативна конотација о његовом деловању и доводи у питање његов морал и професионални углед и повређује његово достојанство у приватном и професионалном животу. Оценио је да постоји оправдани интерес јавности да буде обавештена о теми предметног текста о инциденту који се догодио између запослених у јавном предузећу, као и њиховом евентуалном незаконитом поступању, али да се ради о неистинитим информацијама и непровереним чињеничним тврдњама, изреченим на начин којим се вређа част и нарушава углед тужиоца, да су изнете чињенице су неистините, објективно увредљиве и омаловажавајуће, па је оценио да правну заштиту због објављивања неистинитих и недопуштених информација има тужичево право на част и углед као претежнији интерес и да се тужени не могу ослободити одговорности због чињенице да се тужилац није обратио редакцији ради давања одговора на информацију или исправке на истините информације, јер исте тужени нису прибавили на начин прописан одредбом члана 116 став 1 тачка 4 Закона о јавном информисању и медијима од органа јавне власти у складу са законом којим се уређује слободан приступ информацијама од јавног значаја, како би провели њихову истинитост и потпуност имајући у виду тежину оптужби, као и да предметни текст по својој садржини превазилази право на слободу изражавања, односно да представља објективно увредљиво, а тиме и противправну инкриминацију тужиоца која је недопуштена и ствара погрешну слику о тужиоцу, посебно ако се узме у обзир да се ради о лицу које у моменту објављивања спорних текстова није било осуђивано, па како су у конкретном случају објављене нетачне информације које су лезионо подобне и како је услед објављивања истих причињена штета тужиоцу који је трпео душевне болове услед повреде достојанства личности, првостепени суд је обавезао тужене да тужиоцу накнаде нематеријалну штету за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа.

Одлучујући о висини накнаде нематеријалне штете због повреде части и угледа, првостепени суд је применио критеријуме из члана 200 став 2 Закона о облигационим односима у вези са чланом 232 Закона о парничном поступку, имајући у виду све субјективне и објективне околности конкретног случаја, углед тужиоца који је уживао у својој животој и радној средини, чињеницу да је тужилац породичан човек, као и да је његов отац био запослен у истом јавном предузећу, да је објављивањем текстова

доведено у питање његов професионални кредибилитет, што је онемогућило његово даље напредовање, промењен став околине према њему, посебно од стране колега који су га гледали са ниподаштавањем, да штетне последице објављеног текста на радном месту трпи и данас, као и да су његова деца упозната са држином предметног текста, па је обавезао тужене да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа исплате износ од 60.000,00 динара са законском затезном каматом о дана пресуђења, па до исплате, а одбио као неоснован тужбени захтев преко досуђеног, за износ од још 540.000,00 динара са траженом каматом као превисоко постављен јер противан циљу коме служи накнада нематеријалне штете.

По оцени Апелационог суда, првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право, дајући за своју одлуку у потврђујућем делу јасне и довољне разлоге које у целости прихвата Апелациони суд и сходно члану 396 став 2 Закона о парничном поступку на исте упућује.

Право на част и углед је право на поштовање људске части и заслужено стеченог угледа лица. Част као скуп човекових врлина представља субјектну категорију, која подразумева мишљење које појединац има о себи, док је углед мишљење које има ужа или шира средина о једној личности, што представља објективну категорију. Основни видови повреде части и угледа су увреда и клевета. Увреда је напад на људску част, која изражава презир према неком, ниподаштавање, омаловажавање, одрицање људских особина, док је клевета изношење или преношење штог неистинитог, што може нашкодити части и угледу. Да би постала повреда части и угледа потребно је да објављена информација представља увреду или клевету, да постоји препознатљивост субјекта информације, лична погођеност субјекта информације и непропорционалност информације, односно да објављивање информације којом се задире у нечију част и углед не представља примеран начин за остваривање оправданог циља.

Право јавности да зна, односно да буде информисана није неограничено право, због тога је одредбом члана 79 став 2 Закона о јавном информисању и медијима прописано да је недопуштено објављивање информације којом се повређују част, углед или пијетет, односно којом се лице приказује у лажном светлу, приписивањем особина и својстава које оно нема, односно одрицањем особина или својстава које има, ако интерес за објављивање информације не претеже над интересом заштите достојанства и права на аутентичност, а нарочито ако се тиме не доприноси јавној расправи о појави, догађају или личности на коју се информација односи. Из наведеног следи да неистинита информација, уколико је лезионо подобна (подобна да узрокује повреду достојанства личности), није допуштена, јер јавност нема интерес да зна неистину, а у погледу неистините информације увек претеже интерес заштите достојанства, те поред осталих могућности правне заштите према Закону о јавном информисању и медијима, омогућује право на накнаду штете.

Неосновано се жалбом тужених указује на учињену битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку – да је првостепени суд извео погрешан закључак у погледу истинитости објављених

информација и да изрека побијане пресуде противречи разлозима о битним чињеницама, пошто су тужени спорне информације пренели на основу званичног саопштења, па њихово објављивање није било неовлашћено.

На основу садржине наслова, поднаслова и коментара, тужилац је стављен у негативну конотацију која код просечног читаоца ствара утисак да се бави противзаконитим радњама ради стицања профита и да је исти био посредник у издавању диплома петог степена у београдској школи, те да су појединци добијали дипломе и преко тужиоца, плаћајући провизију, као и да су због инцидента у просторијама погона ЕПС укључени навијачи, због чега је реаговала полиција. Тачно је да из обавештења о непоштовању радне дисциплине од 15.6.2018. године произлази да је тужилац био учесник догађаја у пословним просторијама ЕПС-а и да је против тужиоца и других запослених предложено изрицање дисциплинских мера, али се из наведеног обавештења не може изводити закључак да се тужилац бави коруптивним радњама и да је до сукоба са колегом дошло због расподеле радних места, а која информација се преноси спорним чланком, јер наведено обавештење наводно као доказ поткрепљује садржину спорних информација. Стога су неприхватљиви наводи жалбе тужених да је из обавештења о непоштовању радне дисциплине проистацала истинитост објављених информација, с обзиром да се о одговорности тужиоца не може просуђивати у средствима јавног информисања, већ у за то у прописаном поступку, а тек по доношењу одлуке о одговорности тужиоца јавности се може пренети тачна и поуздана информације о тужиочевој одговорности. Поред реченог, из исказа тужиоца и сведока саслушаних током првостепеног поступка произлази да тужилац није био у сукобу са колегом Зораном Ерићем, имајући у виду да су запослени у различитим службама, нити да је дошло до интервенције полиције.

Без утицаја је жалбено указивање да су тужени пренели истините информације о догађају који се одиграо у јавном предузећу, те да забрана информисања јавности о истинитом догађају ограничава слободу новинарства. У конкретном случају, правилно је првостепени суд имао у виду да постоји оправдани интерес јавности да буде обавештена о теми предметног текста о инциденту који се догодио између запослених у јавном предузећу, као и њиховом евентуалном незаконитом поступању, али да се ради о неистинитим информацијама и непровереним чињеничним тврдњама. Тужени не могу објавити непроверене, нетачне и недозвољене информације којима се повређује част и углед тужиоца, јер је интерес јавности да у складу са чланом 5 став 2 Закона о јавном информисању и медијима буде потпуно и благовремено обавештена о питањима од јавног значаја, па је у конкретном случају интерес заштите тужиоца доминантан. Осим тога, из наслова и садржином спорног текста тужилац је стављен у негативну конотацију, па писање о тужиоцу као особи која се бави коруптивним активностима се не може правдати интересом јавности да буде обавештена о важним и актуелним догађајима, јер јавност има интерес за истинитим, непристрасним, правовременим и потпуним информисањем. Порекло, истинитост и потпуност наведених информација о тужиоцу није проверена са пажњом примереном околностима, а узимајући при том у обзир тежину оптужби које се на описани начин износе о личности тужиоца.

Правилно је првостепени суд применио материјално право садржано у одредбама члана 5, 9, 79 Закона о јавном информисању и медијима (“Службени гласник

РС”, бр. 83/14, 58/15, 12/16 - аутентично тумачење), када је закључио да информације о тужиоцу пре објављивања нису проверене са дужном новинарском пажњом примереном околностима, а ради се о информацијама којима се тужилац ставља у негативну инкриминишућу конотацију као особа која се бави противзаконитим радњама, те да у конкретном случају интерес за објављивање ових информација не претеже интересу заштите достојанства тужиоца, с обзиром да у складу са одредбом члана 5 истог закона не постоји оправдан интерес јавности да сазна непотпуне и неистините информације, већ управо супротно, да је интерес јавности да буде истинито, потпуно и благовремено обавештена о питањима од јавног значаја, те да су средства јавног обавештавања дужна да то право поштују.

Неосновано се жалбом указује да су тужени приликом објављивања спорних информација поступали с дужном новинарском пажњом, јер су у спорном тексту објавили неистините информације које се односе на тужиоца и истог окарактерисали као лице које се бави коруптивним радњама, без конкретних доказа да би такве информације поткрепили, а обавеза дужне новинарске пажње подразумева обавезу прикупљања информација од самог субјекта информације, као и од надлежних органа у складу са законом којим се уређује слободан приступ информацијама од јавног значаја, како би проверили њихову истинитост и потпуност имајући у виду тежину оптужби, због чега не постоје услови за искључење одговорности тужених за накнаду нематеријалне штете тужиоцу. Супротно наводима жалбе, тужени су били дужни да поступе у складу са чланом 9 став 1 Закона о јавном информисању и медијима и да у складу са дужном новинарском пажњом провере истинитост и потпуност објављених информација, јер слобода изражавања не штити нетачне и непроверене информације.

Првостепени суд је у складу са чланом 8 Закона о парничном поступку правилно и потпуно утврдио чињенично стање и правилно извео закључак да наведене информације представљају недозвољену информацију подобну да повреди субјективна грађанска права тужиоца, због чега су и по оцени Апелационог суда у складу са члановима 112 и 114 у вези са чланом 9 став 1 Закона о јавном информисању и медијима важећег у време објављивања спорног текста испуњени услови за одговорност тужених издавача и одговорног уредника у време објављивања спорног текста.

Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе али их посебно не образлаже јер су без утицаја на могућност другачијег пресуђења.

На основу изложеног применом члана 390 у вези са чланом 387 став 1 тачка 2 Закона о парничном поступку донета је одлука као у првом ставу изреке.

Међутим, одлука о трошковима поступка садржана у трећем ставу изреке првостепене пресуде донета је погрешном применом материјалног права.

Одредбом члана 154 став 1 Закона о парничном поступку прописано је да ће суд приликом одлучивања који ће се трошкови накнадити странци, узети у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице. О томе који су трошкови били потребни, као и о висини трошкова, одлучује суд ценећи све околности. Одредбом

члана 163 став 1 Закона о парничном поступку прописано је да о накнади трошкова одлучује суд на одређени захтев странке, а ставом 2 истог члана је прописано да је странка дужна да у захтеву определи врсту и износ трошкова за које тражи накнаду.

Тужиоцу за вођење ове парнице, према успеху у спору, применом члана 153, члана 154, члана 163 и члана 165 став 2 Закона о парничном поступку припада накнада трошкова првостепеног поступка за предузете парничне радње од стране пуномоћника из реда адвоката и то за састав тужбе у износу од 6.000,00 динара, за заступање на четири одржана рочишта у износу од по 7.500,00 динара, као и на име судске таксе за тужбу и првостепену пресуду у износу од по 4.300,00 динара, укупно 44.600,00 динара, све према важећој Адвокатској тарифи и Таксној тарифи, са законском затезном каматом од наступања извршности одлуке сагласно одредби члана 277 став 1 и члана 324 став 2 Закона о облигационим односима. Тужилац нема право на накнаду трошкова за састав образложеног поднеска од 11.5.2020. године, јер је техничке природе и не представља поднесак који је у смислу члана 154 став 1 Закона о парничном поступку нужен и потребан трошак ради вођења парнице, због чега трошкови састава истог нису признати. Тужиоцу не припадају трошкови у висини судске таксе за тужбу и пресуду у износу од по 35.300,00 динара који су одмерени према висини постављеног захтева, с обзиром да се сходно члану 153 став 2 Закона о парничном поступку код делимично усвојених новчаних захтева и адвокатски трошкови и трошкови судских такси накнађују сразмерно успеху у спору, односно према вредности усвојеног дела захтева. Како је у конкретном случају тужилац успео у спору са износом од 60.000,00 динара, то према Тарифном броју 1 став 1 тачка 3 Таксене тарифе такса за тужбу и одлуку износи по 4.300,00 динара.

На основу изнетог, применом члана 401 тачка 3 Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа -судија
Сања Агатоновић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић